

Glazba je poziv koji osjetiš, a onda joj posvetiš svoj život

Autor Marija Kukučka

Četvrtak, 28. Siječanj 2016 09:31 - Ažurirano Četvrtak, 28. Siječanj 2016 09:41

Bjelovar je oduvijek imao specifičnu povezanost s glazbom pa stoga i mi volimo pisati o našim glazbenicima. Jedan od njih je i Tvrtko Hopek Les, Bjelovarčanin koji, kako kaže, iz kofera živi na relaciji Bjelovar – Zagreb. Radi u Gradskoj upravi u Odjelu za društvene djelatnosti Grada Bjelovara, a u slobodno vrijeme raspušta kosu i postaje tekstopisac i skladatelj te rocker s brojnim projektima i suradnjama.

Odakle uopće vaš interes za glazbu?

Iznutra! Mislim da je to više genetika nego interes. Baka sa mamine strane je svirala violinu, gitaru i saksofon, i cijela obitelj s te strane je glazbeno nadarena. Što god da radim u životu, na neki način se tiče glazbe. Glazba je dio mene! Ne mogu zamisliti život bez ritma i tona.

Kako je izgledao vaš glazbeni put od samih početaka?

Glazba je poziv koji osjetiš, a onda joj posvetiš svoj život

Autor Marija Kukučka

Četvrtak, 28 Siječanj 2016 09:31 - Ažurirano Četvrtak, 28 Siječanj 2016 09:41

Podijelio bih ga u nekoliko faza. Prva je »sretna faza« 80-ih kada nam se u kući konstantno čula glazba, od sestrinog sviranja klavira do ujakovih ploča. Randy Crawford, Sam Brown, Barbra Streisand, Brian Ferry, Elton, Black, Annie Lennox, Hendrix, Dire Straits... Išao sam u glazbenu školu, ali pravo prosvjetljenje došlo je '91. kada sam za 12. rođendan dobio CD-e Guns 'n' Roses »Use your illusion 2«, i Metallica »And justice for all«. Nakon toga krenuo sam pisati i sam.

Krajem osnovne škole osnove škole s osnivanjem benda kreće »faza traženja«. Bend se zvao »The Mors«, Krunoslav Kanešić svirao je bass a Miran Međimorac tukao je improvizirani bubanj – kante, kartonske kutije... U srednjoj školi započele su prve gaže i svirke, ali i drugi bendovi u kojima sam bio. Svirali smo covere od Prodigya i Floyda do Sepulture i Madonne. Shvatio sam da što duže sviram nekog drugog kao da se »ukalupljujem« u nešto što nisam. Vratio sam se na pisanje svojih tekstova i glazbe. Okuplja se novi autorski band i nazivamo ga V.I.M.P. (Van Iz Mog Pijeska), a tu su bili Igor Crnek na bassu, Vlado Bogdanović također na bassu, Marko Dragičević svirao je gitaru, Stanislav Muškinja bubanj, i Branimir Katanec također gitaru.

U »izlaznoj fazi« nastao je projekt Comora. Comora je bilo miješanje svih stilova glazbe i elektronike, a to iskustvo me dovodi do prvog studijskog albuma 2006/7 godine, »Daj mi jače« koji je izdan za Aquarius records & Spona. Producent je bio Gojko Tomljanović koji je ujedno odsvirao klavijature, Alen Svetopetrić bass i gitaru, Slobodan Grujičić bubanj, Nebojša Buhin gitara, a Vanja Mrgić odradio je prateće vokale. Tu je i bend Moonshed, i elektro-rock projekt Morfozis. U zadnje vrijeme pak radim sa ekipom Adam Zemsta (Dino Osmanagić i Kristijan Ita Koščica).

Sve u svemu, tijekom svog tog vremena radio sam s pozamašno grupom divnih i kreativnih ljudi.

Sada ste snimili i novu pjesmu »Moj život krojiš«.

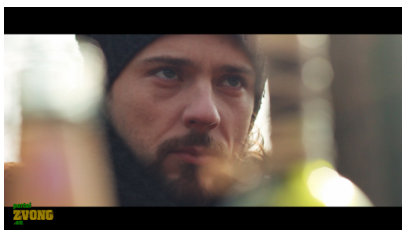
»Moj život krojiš« je suradnja sa upravo spomenutim dvojcem Adam Zemsta, a to su Dino Osmanagić i Kristijan Koščica Ita. Na jednom tulumu prije skoro godinu dana mi je Dino pričao kako ima pjesmu koja je skroz osobna i da ga zanima kako bi to zvučalo u mojoj verziji. Kad čuvaš emociju toliko dugo, ne želiš samo tako dati nekome da se igra. I on i Ita bili su skeptični kako će zvučati nakon mene. Ita je poslao ideju glazbe na koju sam snimio vokale u studiju kod Alena Bigača.

Mix je radio Ita, a master su radili Audio Animals iz Londona. Ljepota pjesme je u iskrenom tekstu i stvarno svaka osoba se može pronaći u njoj.

Spot je snimala ekipa iz »C47 films« i napravili su vrhunski posao. Apsolutno sam zadovoljan jer smo uspjeli snimiti atmosferu tako da i pjesma još više dođe do izražaja.

Je li na pomolu i novi album?

Novi album. Volio bih to! Za sada sve vodi prema tome. Pjesme su napisane, samo trebam uloviti pravi moment i zabilježiti ih, ali ima još par stvari koje moram napraviti. Trenutno je u izradi novi single! Vokali su već snimljeni, i čekamo mix.

Koliko je teško baviti se glazbom danas u Hrvatskoj?

Ovo je tema za još jedan dokumentarac. Nije se ništa promijenilo u odnosu na vrijeme prije 20 ili 30 godina. Glazbenike se uzima zdravo za gotovo. Stav većine, prema pojedincima koji se bave glazbom, je iskrivljen. Na glazbenike se i dalje gleda kao da gube vrijeme jer su odani svom pozivu. Kao da bi zato što su talentirani i vole to trebali svirati cijelu noć za 200 ili 300 kuna. Glazba je poziv koji osjetiš, a onda joj posvetiš svoj život!

Drugi problem je što se danas svatko naziva glazbenikom. Dovoljno je imati kompjuter i program za muziku, i već su na pola puta da postaneš glazbenik, bez obzira što ne sviraš nijedan instrument, ne znaš pjevat, nemaš nikakvu naobrazbu, talenta ili smisla. Jednostavno moram reći da te gumb »play« ne čini glazbenikom! Možda »rec«. A tu ja također i hiper produkcija loše glazbe koja dovodi do toga da prosječni slušatelji nemaju izbora, pa slušaju što im »nametnu«. Više ne postoji kriterij kvalitete! Previše je »teškoća«.

S pozitivne strane, oni koji prepoznaju kvalitetu cijene nečiji rad. Što kažete kad Vas u tom tonu uspoređuju i prozivaju novim Urbanom?

Ah, eto... Što da kažem... Urban je jedan i jedini i drago mi je, ako me već uspoređuju s nekim, da je to baš on, iako stilski i ne čujem neku sličnost. U jednom članku su čak i Massima spominjali. Naravno da mi je drago!